

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XX. B. Virgo reperit tandem inter Doctores Puerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Vt te iam reperit, quo viuet sospite sospes,
 Iam dare se rotam numquid auara neget?
 Ergo manu ne parce, genis ne parce, nec vlnis,
 Parce Puer vitæ, pignora blanda vouet.
 Aut si cor tenerum tantos non sustinet ignes,
 Dulce decus pulchro sic ab Amore mori est.

ELEGIA XX.

B. Virgo reperit tandem inter
Doctores Puerum.

1. *B. Virgo optat Pueri faciles vias.*
2. *Spes monet eum agere Ierosolymæ.*
3. *Deprehendit inter Doctores.*
4. *Dubitat, nam sit suus Filius.*

Quæ procul ignarâ fugitat iam Matre Puellus,
 Aut iter in Solymos triste reuoluit agros;
 Vos humili campo tumidi subside colles,
 Et campi facili pandite colle viam:
 Vosque diu salebræ, queis petra stat horrida dūnis,
 Florida gramineis vestiatur herba toris;
 Mollia quò molli vestigia sterneret herbâ
 Iesseidesque Parens, Iesseidesque Puer:
 Si modò longinquis plaga diuidit auia terris.
 Sed propior Solymis limes aderrat agris,
 Spes monet, vt florente sterit dux obuia cliuò,
 Stella comes pulchrâ lucidâ fronte micat.
 Flecte Sionæam cūrsus, pia Mater, ad ædem;
 Hic Puer ærumnis fida stat ara tuis.
 Pallidus hinc Saræ coniux, quem perdat, Ifacum
 Repperit; & IESVS alter Ifacus erit:
 Sera sed imitari quem mors hic destinat aræ,
 Æqua fauet Pueri, quò sit iniqua viro.
 Huc age, Virgo, rotas: arcis Sionidis aram
 Insistit; rapidis mèta petenda rotis.

Te autis

Te tuus hic exspectat honos ; & nescia quæris ?
 En, radios spargit Matris ad ora suos.
 Currere quid tardas, via quò vocat ardua, cursum ?
 Illicò deprendes, quem tuus ambit amor,
 Fons hoc monte salit, tibi qui satur vberè riuo
 Pascet inexhaustam, ceu mare dulce, sitim,
 Nempe Sionæas Gnatus tuus adsidet aras,
 Vnde trahit flammæ Aqua cremanda suas.
 Hic quid agat, quæris ? cui par cum Numinae nomen,
 Explicat æterni mystica iussa Patris,
 Ille (vides ?) medias inter pulcherrimus aras,
 Maximus in parua voce Magister adest,
 In Puerò canus stupet hinc, stupet indè magister,
 Et Sophiam, & cano pectora digna viro,
 Auditisne, sacram qui miserit æthere legem ?
 Hic ille est, cui mens formula legis erat.
 Mater & ipsa nouum bello stupet ore decorem,
 Quæque vouent purum lumina blanda diem,
 Hæc sat vbi dubiâ cum mente reuoluit ad aras,
 Tum tacito tales mussitat ore sonos :
 Credimus ? an somnus, vel opinio ludit amantem ?
 Nec quod adest, an amans error adesse velit ?
 Nec nisi fallacem Pueri vice cerno figuram ?
 Hæc mea lux, mendax lucis an vmbra mea est ?
 Ipse Puer, Puer ipse redit : quid demoror anceps ?
 Tarda quid amplexus, Paruule, fraudo tuos ?
 Tunc vmbriâ propiore latus qui radit, Ioséph
 Admonet : è radijs noris adesse Deum,
 Quin etiam violas, myrrham, thyma, nardon, amomum
 Ambrosijs spirant enthea corda labris,
 Per sua tela tuum nosco, quem quæris, IESVM,
 Aurea tela, quibus vulnera figit Amor :
 Vulnera queis molles adlambit flama medullas,
 Flamma satas cælo pascere digna faces,
 Si tamen hæc sit flama, grauem quæ temperat æstum ?
 Credideram flammam, blanda sed aura rosæ est.
 Par cui mala rosæ, cui frons nitet aqua ligustro,
 Lacteaque in puro pectore vena fluit.

Quid

Quid verat & suaves Puer, & rosa, spiret odores,
 Et pro lacte Parens nectar vt inde bibat?
 Quin & crediderim, quod tu mirere, viator,
 Si quã viret sacro fylua, vel herba iugo:
 Versicolore liqueus quisquis iam flore sedet ros,
 Discolor è picto gemmula fore dicit.
 Sin fata flore caput dein gemma corohet IESV;
 Quod modò gemma fuit, lucida stella micat.

ELEGIA XXI.

Dolor B. Virginis è falsã quasi opinio-
 ne; & gaudium è Fueri occurfu: seu
 potiùs Virginis vmbra queri videtur.

1. MARIA fingit adhuc abesse Puerum,
 & ob id vult rerum ordinem inuerti.
2. Sentit adesse, ideòq; omnia ad gaudiũ inuitat.
3. Letitia vtriusque.
4. Fidiã maiestatem tandem Mater veneratur.

Incipe lugubres chorus Aliger ille querelas,
 Cui mea de partu gaudia cantus erant,
 Nunc suus, ah! MARIAM liquit (quis credat?) IESVS:
 Nunc fit, quod fieri posse negabis opus.
 Luna redux de sole nouos non colligat ignes,
 Nec de fonte cadat riuus, & amnis eat;
 Flosque cornam nullus viduam caput induat herbã,
 Et fluat erbandis vix rosa nata rubis:
 Inuideatque meri roseos sibi Bacchus honores,
 Inuideat spicas & sibi nuda Ceres.
 Nunc suus, ah! MARIAM liquit (quis credat?) IESVS:
 Nunc fit, quod fieri posse negabis opus.
 Heu! quid adhuc memor vsque recurfat imago doloris?
 Non MARIA, id MARIÆ visa sed vmbra queri est.
 Incipe iucundos chorus Aliger ille canores,
 Cui mea de partu gaudia plausus erant.
 Ante fallax pinguem nunc induat vber oliuam,
 Omnis & ad virides floreat vimus aquas;

Vltus